

Persecució i sobirania

Catalunya és i ha estat, històricament, un país ric en teixit associatiu i en xarxa social. La voluntarietat de la gent és la força que ha permès a la nació mantenir-se, malgrat tots els entrebancs, i arribar fins on som ara.

El nostre sistema esportiu n'és una bona mostra: més de 8.200 entitats esportives, que aporten a la nostra societat un gran valor cívic i social. L'esport base contribueix, amb efectes sorprenents entre els sectors més desfavorits de la societat, a la compensació de les desigualtats econòmiques i socials entre els infants i joves. En aquesta tasca hi juguen un paper transcendental els entrenadors i monitors, que, compromesos, dediquen part del seu temps a conduir els equips de forma voluntària i majoritàriament altruista.

Darrerament, Hisenda, Treball i la Seguretat Social de l'Estat espanyol han engegat una campanya d'inspeccions, podríem dir de persecució, a les entitats esportives amateurs catalanes, que posen seriosament en perill la seva continuïtat. Aquesta és una nova mostra de l'atac constant de l'Estat espanyol al potencial català, ara a l'esport, però també en l'àmbit de l'empresa. No oblidem que Catalunya és la «comunitat autònoma» que rep més inspeccions, malgrat que, en tancar els procediments, la recaptació sancionadora sigui inferior a la de Madrid, amb un nombre menor d'inspeccions. Despertem-nos!